

[Energiministeren]

Jeg vil godt i den anledning sige, at jeg synes, det er hr. Riishøj, der skaber uro ved at rejse dette spørgsmål. Det har ikke været påtænkt, at der for de anlæg, der er etableret efter de gældende regler, skulle ske nogen ændring af afgiftsfrigtagelsen. Hvis man fulgte den tekst, hr. Riishøj har foreslået, ville jeg kunne se situationer, hvor man uden anlægstilskud, men uden at opfylde de regler, der i øvrigt vil være for etablering af mindre, lokale anlæg, i fremtiden stadig ville være berettiget til afgiftsfrigtagelse. Derved tror jeg, at hr. Riishøj ville komme i en situation, han ikke ønsker sig. Men det har jo allerede været berørt i den dialog, der har været mellem hr. Riishøj og fru Lone Dybkjær.

Jeg kan bekræfte, at det ikke er tanken, at der gennem den opdeling af opgaven med udbygning af vedvarende energi, som er sket ved aftalen med elværkerne, sådan at de var etager udbygning med ca. 100 MW i løbet af de næste fem år, og at der ved siden af det skal være gode muligheder for lokalt at udfolde initiativer, hvor kredse kan slå sig sammen og bygge vindmøller, skal gives elværkerne noget monopol. Det er vigtigt at understrege betydningen af et godt samarbejde mellem elværkerne, der skal planlægge og udføre deres del af vindmølleprogrammet, og vindmøllefabrikanterne, der skal udvikle og afprøve produkter i de kommende år. Jeg tror, at der kan skabes noget særdeles frugtbart og dermed et godt grundlag for, at vi kan beholde det tekniske forspring på vindmølleområdet, Danmark kan glæde sig over, og dermed have et godt udgangspunkt for stadig at have en velfungerende eksportindustri på dette område.

Jeg tror, at hr. Riishøj tager fejl, når han går ud fra, at halm begrænses i de områder, hvor der er mulighed for naturgasforsyning. Det, der er tale om, er, at der i varmeplanlægningen finder et puslespil sted, et besværligt, men nyttigt puslespil, hvor man i et godt samarbejde mellem forsyningsvirksomheder, kommuner, amter og myndigheder søger at tilrettelægge en sådan anvendelse af vores hjemlige ressourcer, at vi samlet får det bedste resultat ud af det. Det betyder naturligvis, at ressourcer som halm og flis bør placeres dér, hvor de passer bedst ind i dette puslespil, og naturgas, hvor det passer bedst ind i dette puslespil. Jeg har tillid til, på samme måde, som varmeplanlægningen er forløbet

tidligere, at der vil være det nævnte gode samarbejde, og at vi stadig kan få gode resultater ud af denne aktivitet.

Amterne gør i øvrigt det i forbindelse med den generelle varmeplanlægning, at de søger at danne sig et indtryk af, hvordan ressourcer, halm og flis kan anvendes. Det er mindst decentraliseringen af varmeplanlægningen og den opgave, der her er lagt over til amtskommunerne om i samarbejde med primærkommunerne at finde en løsning på de spørgsmål, jeg venter mig en hel del af.

Når jeg har interesseret mig lidt for at anvende halm i elværkerne – jeg nævnte et godt eksempel på det – er det ud fra den betragtning, at de halmmængder, som er til rådighed i fremtiden, er så store, vel af størrelsesordenen et par millioner tons, at ingen realistisk kan eller skal forvente, at så store mængder kan anvendes i individuelle fyr eller på fjernvarmeværker. Uden en rimelig anvendelse af halm – det håber jeg vil være muligt teknisk og økonomisk i forbindelse med elværkernes produktion af el og altså som et tilsat brændsel til kul – tror jeg ikke at der alt i alt bliver tale om at anvende sådanne halmmængder, som der faktisk er brug for at anvende til fyringsformål, ud fra både en energimæssig og en miljømæssig betragtning.

Jeg forstod på fru Lone Dybkjær, at hun i virkeligheden deler den opfattelse, jeg startede med at give til kende, nemlig at vi nu må se, hvordan energiprisforudsætningerne vil blive i det kommende forløb, og at det er for tidligt at drage nogen konklusioner i dag. Jeg forstod også, at det referat, de fleste af os har læst i Jyllands-Posten, var lidt kort, og dermed er jeg tilbage i en bedre opfattelse af, hvad fru Lone Dybkjær's opfattelse er.

Jeg er enig i, at det er vigtigt i de kommende år at få etableret en række demonstrationsanlæg. Jeg er også enig i, at den samlede støtte til vedvarende energi kan ses ud fra det synspunkt, at etableringen af anlæg i en rimelig stor skala er en nødvendig forudsætning for, at de kan udprøves teknisk og økonomisk, og for, at de kommende brugere er i stand til at se, hvordan et sådant anlæg fungerer, og have et godt grundlag for selv at træffe beslutninger. Det har noget at gøre med, at vi både kan og skal have den mekanisme i beslutningsprocessen omkring vedvarende energi, at det er lokale initiativer,